

Η Κρυμμένη Ιστορία του Εδαφίου Σαράντα — Αριθμός Είκοσι Τρία

Ιεζεκιήλ Αριθμός Τέσσερα

Jeff Pippenger

2026-08-09

Ο Ιεζεκιήλ προσδιορίζεται ως ο «θρηνών προφήτης», διότι αποτελεί σύμβολο των εκατόν σαράντα τεσσάρων χιλιάδων, οι οποίοι στο ένατο κεφάλαιο του βιβλίου του θρηνούν (στενάζουν και βοούν) εξαιτίας των βδελυγμάτων που διαπράττονται στη γη και στην εκκλησία. Στο απόσπασμα από τα Testimonies το οποίο παραθέσαμε στο προηγούμενο άρθρο, η Αδελφή White έγραψε: «Ο ίδιος ο προφήτης ήταν ξένος σε ξένη γη, όπου η απεριόριστη φιλοδοξία και η άγρια σκληρότητα κυριαρχούσαν υπέρτατα. Εκείνο που έβλεπε και άκουγε για την ανθρώπινη τυραννία και αδικία κατέθλιβε την ψυχή του, και θρηνούσε πικρά ημέρα και νύχτα.»

Οι εκατόν σαράντα τέσσερις χιλιάδες είναι οι «εκπεσόντες του Ισραήλ», οι οποίοι διεσκορπίστησαν, όπως παριστάνεται από την αιχμαλωσία του Ιεζεκιήλ. Η διαδικασία της σφραγίσεως που παριστάνεται στον Ιεζεκιήλ 9 είναι η ίδια με εκείνη της Αποκάλυψης 7, και αμφότερα αυτά τα κεφάλαια παρουσιάζονται ως λαμβάνοντα χώρα στις έσχατες ημέρες.

«Αυτή η σφράγιση των δούλων του Θεού είναι η ίδια που δείχθηκε στον Ιεζεκιήλ σε όραμα.»
Testimonies to Ministers, 445.

Από τον θρόνο, ο Θεός κατευθύνει τα χερουβείμ, τα οποία με τη σειρά τους διαχειρίζονται τους τροχούς. Ο Ιεζεκιήλ έπρεπε να κατανοήσει από το όραμα ότι ο Θεός είχε τον έλεγχο, ακόμη και κατά την περίοδο κατά την οποία τα πάντα φαίνονταν να βρίσκονται σε σύγχυση. Η Αδελφή White λέγει «κατά τον ίδιο τρόπο» αφού εκθέτει τη διάρθρωση της διακυβέρνησης του Θεού επί του θρόνου, που κατευθύνει τα χερουβείμ τα οποία διαχειρίζονταν τις υποθέσεις της γης, καθώς περιγράφει τον Ιωάννη στο αγιαστήριο, όπου ο Χριστός περιπατούσε ανάμεσα στις επτά εκκλησίες. Ο Ιεζεκιήλ και ο Ιωάννης είναι σύμβολα εκείνων που ζουν στον καιρό της σφράγισης των εκατόν σαράντα τεσσάρων χιλιάδων, οι οποίοι, όπως καταγράφει η έμπνευση, «Οι σκηνές που πρόκειται να εκτυλιχθούν στον κόσμο μας δεν έχουν ακόμη ούτε καν ονειρευθεί.»

Βεβαίως, όταν η Αδελφή White έγραψε εκείνα τα λόγια, τα λόγια αυτά ήταν αληθινά, αλλά στον καιρό της σφραγίσεως βρίσκουν την τελεία εκπλήρωσή τους. Πριν από είκοσι περίπου χρόνια, θα είχατε άραγε σκεφθεί ότι αυτό που τώρα διαδραματίζεται στον κόσμο συνδέεται με το σμήνισμα των ακρίδων του Ισλάμ; Οι ακρίδες ως σύμβολο του Ισλάμ στο ένατο κεφάλαιο της Αποκαλύψεως περιλαμβάνουν τη φυσική μετανάστευση των ακρίδων της βόρειας Αφρικής. Οι σημανουργούσες εκείνες ακρίδες της Αφρικής, κατά την πορεία της μεταναστεύσεώς τους, ευθυγραμμίζονται με τη γεωγραφία που καταλήφθηκε από το Ισλάμ. Το Ισλάμ κατάγεται από τον Ισμαήλ, και η μητέρα του Ισμαήλ ήταν η Άγαρ. Το όνομα Άγαρ σημαίνει «φυγή» ή «το να φεύγει κανείς». Στα αραβικά το όνομα αποδίδεται συνήθως ως Hajar (هجر), και συνδέεται με την ίδια ρίζα από την οποία προέρχεται και η Hijra (η μετανάστευση/φυγή του Μωάμεθ). Οι ρίζες του Ισλάμ συνδέονται όχι

μόνο με το σμήνισμα των ακρίδων, αλλά περιλαμβάνουν στη ρίζα τους και την έννοια της μεταναστεύσεως. Είχε άραγε κανείς ποτέ φαντασθεί ότι η παράνομη μετανάστευση ήταν εκδήλωση της ακρίδας του Ισλάμ;

Ονειρεύτηκε κανείς ότι οι παγκόσμιοι κομμουνιστές θα σχημάτιζαν συμμαχία με τις ισλαμικές ορδές; Τόσο το Ισλάμ όσο και η δρακόντεια εξουσία των παγκοσμιοποιητών ανέρχονται, αντιστοίχως, από την άβυσσο στην Αποκάλυψη 9/11, και η άβυσσος αντιπροσωπεύει εκδήλωση σατανικής δύναμης. Αμφότεροι οι νυν σύμμαχοι είναι όργανα του Σατανά σύμφωνα με τις Γραφές της αληθείας.

«“Όταν τελειώσωσι [τελειώνουσι] την μαρτυρίαν αὐτῶν.” Ἡ περίοδος κατὰ τὴν ὁποίαν οἱ δύο μάρτυρες ἔμελλε νὰ προφητεύσουν περιβεβλημένοι σάκκους ἔληξε τὸ 1798. Καθὼς ἐπλησίαζαν πρὸς τὸ τέλος τοῦ ἔργου των ἐν ἀφανείᾳ, ἔμελλε νὰ κηρυχθῇ πόλεμος ἐναντίον τους ἀπὸ τὴ δύναμη ποὺ παριστάνεται ὡς «τὸ θηρίον τὸ ἀναβαῖνον ἐκ τῆς ἀβύσσου». Σὲ πολλὰ ἀπὸ τὰ ἔθνη τῆς Εὐρώπης, οἱ ἐξουσίες ποὺ κυβερνοῦσαν στὴν Ἐκκλησία καὶ στὸ Κράτος εἶχαν ἐπὶ αἰῶνες ἐλεγχθῇ ἀπὸ τὸν Σατανᾶ, διὰ μέσου τοῦ παπισμοῦ. Ἀλλὰ ἐδῶ τίθεται ἐνώπιόν μας μία νέα ἐκδήλωση σατανικῆς δυνάμεως.» The Great Controversy, 268.

Η αδελφή White εδώ προσδιορίζει την εμφάνιση του σοσιαλισμού κατά την περίοδο της Γαλλικής Επανάστασεως, ενώ επίσης επισημαίνει ότι ο Σατανάς ελέγχει και την παπική εξουσία. Η παπική εξουσία επίσης αναδύεται εκ της αβύσσου στο δέκατο έβδομο κεφάλαιο της Αποκαλύψεως, και στο ένατο κεφάλαιο της Αποκαλύψεως το Ισλάμ είναι ο καπνός που ανέβηκε εκ της αβύσσου. Το ζήτημα, πάντως, παραμένει· πράγματι εννοούσε η Έμπνευση: «Τα διαδραματιζόμενα στη γη μας δεν έχουν ακόμη ούτε καν ονειρευθεί»; Ποιος ονειρεύθηκε ότι το Ισλάμ θα είχε τώρα εξαπλωθεί σε ολόκληρη την Ευρώπη και ότι τώρα καταβαίνει επί των Αμερικών; Ονειρευθήκατε ότι οι ακρίδες θα είχαν εξαπλωθεί σε ολόκληρη την υφήλιο από τους παγκοσμιοποιητές των Ηνωμένων Εθνών, της Ευρωπαϊκής Ενώσεως και του Δημοκρατικού Κόμματος των Ηνωμένων Πολιτειών;

Ποιος είχε ονειρευθεί ότι τα εκπαιδευτικά ιδρύματα θα κατακυριεύονταν από την κομμουνιστική και ισλαμική συμμαχία, η οποία τώρα χρηματοδοτείται από τα φορολογικά έσοδα πολιτών που ουδέποτε είχαν την πρόθεση τα χρήματα των φόρων τους να χρησιμοποιηθούν για την καταστροφή του έθνους που παρέχει αυτά τα φορολογικά έσοδα.

Ποιος θα φανταζόταν ότι η Μεγάλη Βρετανία θα προωθούσε και θα υποστήριζε τον ομαδικό βιασμό, την απαγωγή, τη φυλάκιση και τη δολοφονία λευκών κοριτσιών από το Ισλάμ; Πολλοί επισημαίνουν το γεγονός ότι κάθε κομμουνιστικό σύστημα που εμφανίστηκε ποτέ στην ανθρώπινη ιστορία υπήρξε πλήρης αποτυχία, αλλά ο καρπός του σοσιαλισμού της Βρετανίας αποτελεί εξίσου καταδίκη του σοσιαλισμού, όσο και η αποτυχία των οικονομικών και πολιτικών φιλοσοφιών του συστήματος.

Ποιος θα μπορούσε να είχε φανταστεί ότι στους εμπόρους της γης θα επιτρεπόταν να εισαγάγουν δηλητήρια, ώστε να διαπράξουν μαζική δολοφονία περισσότερων από δεκαεπτά εκατομμυρίων ανθρώπων;

Ποιος φαντάστηκε ότι σε ανθρώπους όπως ο George Soros, ο Bill Gates και ο Anthony Fauci θα επιτρεπόταν να επιτελέσουν τα δαιμονικά έργα της κακίας τους χωρίς απολύτως καμία συνέπεια;

Όταν η αδελφή Γουάιτ δήλωσε ότι οι σκηνές που θα εκτυλίσσονταν δεν θα μπορούσαν να συλληφθούν ούτε κατ' όναρ, το έπραξε στο πλαίσιο του καιρού της σφραγίσεως των εκατόν τεσσαράκοντα τεσσάρων χιλιάδων. Συνέχιζε τα σχόλιά της επάνω στην προειδοποίηση του Χριστού στο κατά Ματθαίον, κεφάλαιο εικοστό τέταρτο, όπου κατέγραψε: «Αυτά τα διδάγματα είναι προς όφελός μας. Έχουμε ανάγκη να στηρίζουμε την πίστη μας στον Θεό, διότι ακριβώς ενώπιόν μας βρίσκεται καιρός που θα δοκιμάσει τις ψυχές των ανθρώπων. Ο Χριστός, επάνω στο Όρος των Ελαιών, εξέθεσε εκ νέου τις φοβερές κρίσεις που επρόκειτο να προηγηθούν της δευτέρας παρουσίας Του.»

Τα μαθήματα στα οποία μόλις είχε αναφερθεί ήταν οι παραστάσεις τόσο του Ιεζεκιήλ όσο και του Ιωάννη στο αγιαστήριο, όπου διδάσκονταν να κατανοούν ότι ο Θεός έχει τον έλεγχο των πάντων. Μέσα στη σύγχυση και στην ανταρσία που τώρα βρίσκονται σε εξέλιξη, σύγχυση και ανταρσία που θα κλιμακώνονται μόνο καθώς η ιστορία προχωρεί, εκείνοι που είναι αγγελιοφόροι του Θεού, όπως παριστάνονται όχι μόνο από τον Ιεζεκιήλ και τον Ιωάννη στον ναό, αλλά και από τον Ησαΐα, θα διαπλεύσουν την ιστορία κατά τρόπο που δοξάζει τον Κύριο μόνο εάν κατανοούν ότι ακόμη και τα πράγματα που ποτέ δεν είχαμε ονειρευθεί εξακολουθούν να βρίσκονται υπό τον έλεγχο του Θεού.

Εκείνοι οι τροχοί που διασταυρώνονται με τους άλλους τροχούς περιλαμβάνουν τα γεγονότα που ουδέποτε είχαν ονειρευθεί, και είναι τα γεγονότα που λαμβάνουν χώρα στον καιρό της σφραγίσεως, ο οποίος άρχισε την 11η Σεπτεμβρίου. Τα μαθήματα που πρέπει να διδαχθούν διδάσκονται μόνον από εκείνους οι οποίοι, διά της πίστεως, εισέρχονται στα Άγια των Αγίων και βλέπουν τον Χριστό και το φως Του να λάμπει από την Κιβωτό. Όταν εκείνη η δόξα θεωρείται, όπως παριστάνεται από τον Δανιήλ στο δέκατο κεφάλαιο, η τάξη που ωφελείται από το φως χωρίζεται από εκείνους που έφυγαν από το όραμα.

Και εγώ, ο Δανιήλ, μόνος είδα το όραμα· διότι οι άνδρες που ήσαν μαζί μου δεν είδαν το όραμα· αλλά μέγας τρόμος έπεσε επ' αυτούς, ώστε έφυγαν για να κρυφθούν. Δανιήλ 10:7.

Υπάρχουν πολύ περισσότερα που μπορούν να αντληθούν από το χωρίο του προηγούμενου άρθρου, αλλά, καθώς κλείνουμε αυτό το άρθρο, θα ασχοληθούμε με έναν τροχό. Στο τελευταίο άρθρο επισημίναμε τον συμβολισμό του αριθμού είκοσι πέντε, και πριν από αυτό αφιερώσαμε χρόνο στον αριθμό τριάντα. Το φως που προέρχεται από το βιβλίο του Ιεζεκιήλ δεν συνίσταται απλώς σε συμβολικούς αριθμούς, αλλά είναι χρήσιμο να εξοικειωθούμε πρώτα με ορισμένα από αυτά τα αριθμητικά σύμβολα προτού αρχίσουμε να ανασύρουμε κάποια σαφήνεια μέσα από τη σύγχυση.

Δεκαεπτά

Οι τρεις προφητείες των διακοσίων πενήντα ετών προσδιορίζουν μία περίοδο δεκαεπτά ετών, η οποία αρχίζει στο τέλος της ιστορίας της εκκλησίας της Σμύρνης. Από το 313 έως το 330, δεκαεπτά έτη προτυπώνουν την εγκαθίδρυση της εικόνας του θηρίου.

Τα διακόσια πενήντα έτη που άρχισαν το 457 π.Χ. έληξαν το 207 π.Χ., επτά έτη μετά τη μάχη της Ραφίας και δέκα έτη πριν από τη μάχη του Πανίου. Από τη Ραφία έως το Πάνιον μεσολάβησαν δεκαεπτά έτη, και τούτο αντιπροσωπεύει την κρυμμένη ιστορία του εδαφίου σαράντα, όπως εκτίθεται στα εδάφια ένδεκα έως δεκαπέντε του ενδέκατου κεφαλαίου του Δανιήλ.

Ο Πτολεμαῖος Δ΄ ό Φιλοπάτωρ (γνωστός και ως Πτολεμαῖος Δ΄) ήταν ό άρχων που έπικράτησε στη μάχη της Ραφίας τὸ 217 π.Χ. Βασίλευσε ως βασιλεύς (και Φαραώ) της Πτολεμαϊκής Αιγύπτου από τὸ 221 π.Χ. έως τὸ 204 π.Χ., και έτσι ή βασιλεία του διήρκεσε δεκαεπτά έτη. Ανήλθε στὸν θρόνο πριν από τὴ μάχη της Ραφίας, αλλά απέθανε πριν από τὴ μάχη τοῦ Πανίου.

Η μάχη της Ραφίας, η οποία αντιπροσωπεύει τον Ουκρανικό Πόλεμο, άρχισε το 2014, όταν οι Ηνωμένες Πολιτείες προκάλεσαν μια έγχρωμη επανάσταση στην Ουκρανία. Ο Πτολεμαῖος Δ΄, ο βασιλιάς του νότου, προτυπώνει τον Βλαντίμιρ Πούτιν, ο οποίος άρχισε να βασιλεύει το 2000, το έτος πριν από την έναρξη της σφράγισης των εκατόν σαράντα τεσσάρων χιλιάδων το 2001. Όπως και με τον Πτολεμαῖο, ο Πούτιν άρχισε να βασιλεύει πριν από τον Ουκρανικό Πόλεμο, ο οποίος προτυπώνεται από τη μάχη της Ραφίας που άρχισε το 2014. Πριν από το Πάνιον, ο Πούτιν, όπως προτυπώνεται από τον Πτολεμαῖο, απομακρύνεται. Ο Πούτιν άρχισε να βασιλεύει το 2000, ευθυγραμμιζόμενος έτσι με την αρχή του καιρού της σφράγισης, η οποία άρχισε το επόμενο έτος, το 2001. Δεκαεπτά συμβολικά έτη, όπως αντιπροσωπεύονται από τον Πτολεμαῖο, προσδιορίζουν την περίοδο κατά την οποία βασιλεύει ο Πούτιν, και το πράττει αυτό κατά τον καιρό της σφράγισης.

Ο Τραμπ, όπως παριστάνεται από την ολοκλήρωση των διακοσίων πενήντα ετών που άρχισαν το 457 π.Χ., βρίσκεται στην ίδια κρυφή ιστορία με τον Πούτιν, μια ιστορία διάρκειας δεκαεπτά ετών που αρχίζει από τη μάχη της Ραφίας. Ο δράκων (Πούτιν) και ο ψευδοπροφήτης (Τραμπ) βρίσκονται εντός της κρυφής ιστορίας. Μέσα σε εκείνη την ιστορία, το θηρίο, παριστάνεται ως «οι λησταί του λαού σου», συμβολίζοντας την παπική εξουσία, και βρίσκεται στο τέλος των δεκαεπτά ετών από τη Ραφία έως το Πάνιον.

Το έτος 321 αντιπροσωπεύει τον νόμο της Κυριακής στις Ηνωμένες Πολιτείες, και το 321 βρίσκεται εντός μιας δεκαεπταετούς περιόδου από το Διάταγμα των Μεδιολάνων το 313 έως τη διαίρεση της αυτοκρατορίας το 330.

Η ιστορία που παριστάνεται από το λεγόμενο Μεγάλο Πάσχα του Ιωσία αρχίζει τον δέκατο έβδομο κύκλο Ιωβηλαίου των Ιουδαίων. Από το Πάσχα του Ιωσία, το οποίο αποτελεί τη μεγαλύτερη αναζωπύρωση στην Παλαιά Διαθήκη, έως τις 22 Οκτωβρίου, παριστάνεται η Μιλλεριτική ιστορία από τις 11 Αυγούστου 1840 έως τις 22 Οκτωβρίου 1844, αλλά ακόμη σπουδαιότερα παριστάνεται η ιστορία από την 11η Σεπτεμβρίου έως τον νόμο της Κυριακής. Ο καιρός της σφράγισης των εκατόν σαράντα τεσσάρων χιλιάδων παριστάνεται από τον δέκατο έβδομο κύκλο Ιωβηλαίου, από τον Ιωσία έως τις 22 Οκτωβρίου. Το δεκαεπτά είναι σύμβολο που συνδέεται με τα μείζονα γεγονότα του καιρού της σφράγισης, και ο αριθμός δεκαεπτά είναι σημείο όπου τέμνονται οι τροχοί του Ιεζεκιήλ.

Στην κεκρυμμένη ιστορία του τεσσαρακοστού εδαφίου του Δανιήλ, όπως παριστάνεται στα εδάφια δέκα έως δεκαπέντε του ιδίου κεφαλαίου, ο δράκων συνδέεται με τον αριθμό «17» μέσω

της βασιλείας του Πτολεμαίου. Η ιστορία από τη μάχη της Ραφίας του εδαφίου ένδεκα έως τη μάχη της Ραφίας του εδαφίου δεκαπέντε είναι «17» έτη. Η ιστορία αυτή τοποθετεί τον Donald Trump στο μέσον των δεκαεπτά ετών που παριστάνονται από εκείνες τις δύο μάχες. Η εικόνα του θηρίου, η οποία διαμορφώνεται και στήνεται από τον Trump στις Ηνωμένες Πολιτείες, παριστάνεται από «17» έτη, από το 313 έως το 330. Στο πρώτο εδάφιο του πρώτου κεφαλαίου, ο Ιεζεκιήλ βρίσκεται στο τριακοστό έτος του «17ου» κύκλου Ιωβηλαίου. Ονειρεύθηκε ποτέ ότι ο αριθμός δεκαεπτά παρίστανε έναν από τους τροχούς που είδε ο Ιεζεκιήλ στα Άγια των Αγίων;

Ο Ιεζεκιήλ είναι σύμβολο εκείνων που, κατά τον καιρό της σφράγισης, έχουν διά της πίστεως εισέλθει στα Άγια των Αγίων. Αυτοί είναι οι ιερείς του Πέτρου.

Και σεις επίσης, ως λίθοι ζώντες, οικοδομείσθε οίκος πνευματικός, ιεράτευμα άγιον, για να προσφέρετε πνευματικές θυσίες, ευπρόσδεκτες εις τον Θεόν διά Ιησού Χριστού. 1 Πέτρου 2:5.

Τους έχει ανατεθεί να παρουσιάσουν ένα μήνυμα προς τον πρώην λαό της διαθήκης του Θεού, ο οποίος τότε παρακάμπτεται, αν και έχουν προειδοποιηθεί εκ των προτέρων ότι ο πρώην λαός της διαθήκης του Θεού δεν θα δει ούτε θα ακούσει.

Και μου είπε: Υιέ ανθρώπου, κάνε την κοιλία σου να φάγει και γέμισε τα σπλάγχνα σου με τούτον τον τόμον, τον οποίον εγώ σοι δίδω. Τότε τον έφαγα· και ήταν στο στόμα μου γλυκύς ως μέλι. Και μου είπε: Υιέ ανθρώπου, ύπαγε, πήγαινε προς τον οίκο του Ισραήλ και λάλησε προς αυτούς με τους λόγους μου. Διότι δεν αποστέλλεσαι προς λαό αλλόγλωσσο και δυσνόητης γλώσσας, αλλά προς τον οίκο του Ισραήλ· όχι προς πολλούς λαούς αλλόγλωσσους και δυσνόητης γλώσσας, των οποίων τους λόγους δεν δύνασαι να εννοήσεις. Βεβαίως, εάν σε απέστειλλα προς αυτούς, θα σε ήκουαν. Αλλά ο οίκος του Ισραήλ δεν θα σε ακούσει· διότι δεν θέλουν να ακούσουν εμένα· επειδή όλος ο οίκος του Ισραήλ είναι αναιδής και σκληρόκαρδος. Ιδού, έκαμα το πρόσωπό σου ισχυρό απέναντι των προσώπων αυτών και το μέτωπό σου ισχυρό απέναντι των μετώπων αυτών. Ως αδάμας σκληρότερος του πυρίτου έκαμα το μέτωπό σου· μη φοβηθείς αυτούς, μηδέ αποκάμεις από τα βλέμματά τους, αν και είναι οίκος αποστατικός. Ιεζεκιήλ 3:3–9.

Ο Ιεζεκιήλ καλείται να διακηρύξει ένα μήνυμα προς τον άλλοτε λαό της διαθήκης, όπως αυτός αντιπροσωπεύεται από τους Προτεστάντες της Μιλλεριτικής ιστορίας και από τη Λαοδικεακή Εκκλησία των Αντβεντιστών της Εβδόμης Ημέρας των εσχάτων ημερών. Εάν αρνηθεί να διακηρύξει το μήνυμα, το αίμα εκείνων που θα παραμείνουν ακατήχτοι θα είναι επ' αυτόν.

Υιέ άνθρωπου, σε κατέστησα φύλακα επί τον οίκο του Ισραήλ· άκουε λοιπόν τον λόγο από το στόμα μου και δίνε σ' αυτούς προειδοποίηση εκ μέρους μου. Όταν λέγω προς τον ασεβή, Εξάπαντος θα πεθάνεις, και εσύ δεν τον προειδοποιήσεις ούτε μιλήσεις για να προειδοποιήσεις τον ασεβή να αποστραφεί από την ασεβή οδό του, ώστε να σωθεί η ζωή του, εκείνος ο ασεβής θα πεθάνει μέσα στην ανομία του· όμως το αίμα του θα το ζητήσω από το χέρι σου. Εάν όμως προειδοποιήσεις τον ασεβή και αυτός δεν αποστραφεί από την ασέβειά του ούτε από την ασεβή οδό του, αυτός θα πεθάνει μέσα στην ανομία του· εσύ όμως έσωσες την ψυχή σου. Πάλι, όταν ένας δίκαιος αποστραφεί από τη δικαιοσύνη του και πράξει ανομία, και εγώ θέσω ενώπιόν του πρόσκομμα, αυτός θα πεθάνει· επειδή δεν τον προειδοποίησες, θα πεθάνει στην αμαρτία του, και οι δίκαιες πράξεις του που έπραξε δεν θα μνημονευθούν· όμως το αίμα του

θα το ζητήσω από το χέρι σου. Αν όμως προειδοποιήσεις τον δίκαιο, ώστε ο δίκαιος να μην αμαρτήσει, και αυτός δεν αμαρτήσει, εξάπαντος θα ζήσει, επειδή προειδοποιήθηκε· και εσύ έσωσες την ψυχή σου. Ιεζεκιήλ 3:17–21.

Στα πρώτα «ένδεκα» κεφάλαια του Ιεζεκιήλ, του παρουσιάζεται η καταστροφή της Ιερουσαλήμ, όπως εικονίζεται μέσω των οράσεων πλησίον του ποταμού Χεβάρ, στην πεδιάδα και στην Ιερουσαλήμ. Του ανατίθεται να διακηρύξει προειδοποίηση περί της επικείμενης κρίσεως επί της Ιερουσαλήμ. Το προειδοποιητικό μήνυμα περί της επικείμενης κρίσεως επί της Ιερουσαλήμ είναι η προειδοποίηση που δόθηκε πρώτα στη Λαοδικεϊκή Εκκλησία των Αντβεντιστών της Εβδόμης Ημέρας. Η προειδοποίηση προσδιορίζει την κρίση και την απόρριψη του λαού του Θεού στην Ιερουσαλήμ, οι οποίοι δεν κατέχουν τη σφραγίδα του Θεού. Η προειδοποίηση που προτυπώνεται από τον Ιεζεκιήλ είναι η προειδοποίηση του επικείμενου νόμου της Κυριακής.

Στα πρώτα εκείνα ένδεκα κεφάλαια, όπου εκτίθενται αυτές οι αλήθειες, ο Ιεζεκιήλ καθίσταται άλαλος και κατόπιν ομιλεί μόνο όταν ο Θεός ανοίγει ειδικώς το στόμα του· και αυτό συνεχίζεται έως την καταστροφή της Ιερουσαλήμ, οπότε μπορεί και πάλι να ομιλεί.

Τότε εισήλθεν εις ἐμέ τὸ πνεῦμα, καὶ με ἔστησεν ἐπὶ τοὺς πόδας μου, καὶ ἐλάλησε μετ’ ἐμοῦ, καὶ μοι εἶπεν· Ὑπαγε, κλείσθητι ἐντὸς τοῦ οἴκου σου. Σὺ δέ, υἱὲ ἀνθρώπου, ἰδοὺ, θὰ θέσουν ἐπὶ σὲ δεσμά, καὶ με αὐτὰ θὰ σὲ δέσουν, καὶ δὲν θὰ ἐξέλθῃς ἀνὰ μέσον αὐτῶν· καὶ θὰ κολλήσω τὴ γλῶσσά σου στὸν οὐρανίσκο τοῦ στόματός σου, ὥστε νὰ γίνῃς ἄλαλος καὶ νὰ μὴ εἶσαι πρὸς αὐτοὺς ἐλεγκτής· διότι εἶναι οἶκος ἀποστατικός. Ἀλλ’ ὅταν λαλῶ μετὰ σοῦ, θὰ ἀνοίγω τὸ στόμα σου, καὶ θὰ λές πρὸς αὐτούς· Οὕτω λέγει Κύριος ὁ Θεός· Ὁ ἀκούων, ἄς ἀκούῃ· καὶ ὁ ἀπειθῶν, ἄς ἀπειθῇ· διότι εἶναι οἶκος ἀποστατικός. Ἰεζεκιήλ 3:24–27.

Όταν η Ιερουσαλήμ έπεσε, ο Ιεζεκιήλ μπορούσε και πάλι να μιλήσει.

Και έγινε κατά το δωδέκατο έτος της αιχμαλωσίας μας, τον δέκατο μήνα, την πέμπτη ημέρα του μηνός, ώστε ήλθε προς εμέ ένας που είχε διαφύγει από την Ιερουσαλήμ, λέγοντας: Η πόλις επατάχθη. Και η χείρ του Κυρίου ήτο επ’ εμέ εσπέρας, προτού έλθει ο διαφυγών· και είχε ανοίξει το στόμα μου, έως ότου ήλθε προς εμέ το πρωί· και το στόμα μου ηνοιχθη, και δεν ήμην πλέον άλαλος. Ιεζεκιήλ 33:21, 22.

Η πτώση της Ιερουσαλήμ αντιπροσωπεύει την πτώση της Λαοδικεϊκής Εκκλησίας των Αντβεντιστών της Εβδόμης Ημέρας κατά τις έσχατες ημέρες. Εκείνη η πτώση λαμβάνει χώρα ενώ εκείνοι που σφραγίστηκαν στην Ιερουσαλήμ στο ένατο κεφάλαιο κατόπιν ανυψώνονται ως η θριαμβεύουσα εκκλησία. Οι Λαοδικεϊκοί που βρίσκονται εντός της Ιερουσαλήμ απομακρύνονται, και οι εκατόν σαράντα τέσσερις χιλιάδες ανυψώνονται καθώς εγκαθιδρύεται η βασιλεία της δόξας. Εκείνη η βασιλεία της δόξας προτυπώθηκε από την εγκαθίδρυση της βασιλείας της χάριτος επάνω στον σταυρό. Η βασιλεία της χάριτος επάνω στον σταυρό αντιστοιχεί προς τη βασιλεία της δόξας κατά τον νόμο της Κυριακής, και αυτές οι δύο βασιλείες τοποθετούνται μέσα στην ακολουθία της προφητικής ιστορίας που βρίσκεται στο βιβλίο του Ιεζεκιήλ. Τα πρώτα ένδεκα κεφάλαια, όταν ο Ιεζεκιήλ τοποθετείται μέσα στο πλαίσιο του αγιαστηρίου, αφορούν τον εξαγνισμό της εκκλησίας του Θεού καθώς ο λαός Του μεταβάλλεται από τη στρατευομένη εκκλησία, η οποία ορίζεται ως αποτελούμενη από σίτο και ζιζάνια, στη θριαμβεύουσα εκκλησία, η οποία αποτελείται από την

προσφορά σίτου της Πεντηκοστής.

Και συ, βέβηλε, ασεβή άρχοντα του Ισραήλ, του οποίου η ημέρα ήλθε, όταν η ανομία θα φθάσει στο τέλος, ούτω λέγει Κύριος ο Θεός· Αφαίρεσε το διάδημα και βγάλε το στέμμα· τούτο δεν θα είναι πλέον το αυτό· ύψωσε τον ταπεινό και ταπείνωσε τον υψηλό. Ανατροπή, ανατροπή, ανατροπή θα επιφέρω επ' αυτό· και δεν θα υπάρχει πλέον, έως ότου έλθει εκείνος του οποίου είναι το δικαίωμα· και θα το δώσω εις αυτόν. Ιεζεκιήλ 21:25–27.

Ο Σεδεκίας ήταν ο τελευταίος βασιλιάς του Ιούδα, και είναι ο «ασεβής άρχων του Ισραήλ, του οποίου η ημέρα ήλθεν» στα εδάφια. Ο Ναβουχοδονόσορ επρόκειτο να καταλάβει την Ιερουσαλήμ και το στέμμα του Σεδεκία επρόκειτο να αφαιρεθεί από τη Βαβυλώνα, η οποία θα ανετρέπετο από τους Μήδους και τους Πέρσες, οι οποίοι με τη σειρά τους θα ανετρέποντο από τους Έλληνες, οι οποίοι θα ανετρέπονταν από τη Ρώμη. Η τρίτη ανατροπή φθάνει στη Ρώμη, η οποία είναι η ιστορική περίοδος κατά την οποία ο Βασιλεύς «εις τον οποίον ανήκει το δικαίωμα» θα λάβει το στέμμα της βασιλείας της χάριτος κατά την εγκαθίδρυση εκείνης της βασιλείας επάνω στον σταυρό.

Στον «βέβηλο ασεβή άρχοντα» είχε φθάσει η ημέρα της τελικής κρίσεως. «Αφαίρεσε το διάδημα», διέταξε ο Κύριος, «και βγάλε το στέμμα». Μόνον όταν ο ίδιος ο Χριστός θα εγκαθίδρυνε τη βασιλεία Του θα επιτρεπόταν και πάλι στον Ιούδα να έχει βασιλιά. «Θα ανατρέψω, θα ανατρέψω, θα ανατρέψω αυτήν», ήταν το θεϊκό πρόσταγμα σχετικά με τον θρόνο του οίκου του Δαβίδ· «και δεν θα υπάρχει πλέον, έως ότου έλθει Εκείνος στον οποίο ανήκει δικαιωματικά· και θα τη δώσω σ' Αυτόν». Ιεζεκιήλ 21:25–27.» Προφήτες και Βασιλείς, 451.

Στον καιρό της όψιμης βροχής, η οποία άρχισε όταν η κρίση των ζώντων άρχισε στις 9/11, ο Χριστός εγκαθιδρύει τη βασιλεία της δόξας Του.

«Όταν οι τέσσερις άγγελοι αφήσουν ελεύθερες τις δυνάμεις, ο Χριστός θα εγκαθιδρύσει τη βασιλεία Του.» Spalding and Magan, 3.

Μια περίοδος προετοιμασίας αρχίζει στις 9/11, και κατά τον νόμο της Κυριακής το ένδοξο άγιο όρος υψώνεται υπεράνω όλων των λόφων και των ορέων.

Ο λόγος τον οποίον είδε ο Ησαΐας, ο υιός του Αμώς, περί του Ιούδα και της Ιερουσαλήμ. Και θέλει συμβή εν ταις εσχάταις ημέραις, ώστε το όρος του οίκου του Κυρίου θέλει στηριχθή επί της κορυφής των ορέων, και θέλει υψωθή υπεράνω των λόφων· και πάντα τα έθνη θέλουσι συρρεύσει εις αυτό. Και πολλοί λαοί θέλουσι πορευθή και ειπεί, Έλθετε, και ας αναβώμεν εις το όρος του Κυρίου, εις τον οίκον του Θεού του Ιακώβ· και θέλει διδάξει ημάς τας οδούς αυτού, και θέλομεν περιπατεί εν ταις τρίβοις αυτού· διότι εκ της Σιών θέλει εξέλθει νόμος, και λόγος Κυρίου εξ Ιερουσαλήμ. Ησαΐας 2:1–3.

Στις 11/9 οι άνεμοι αφέθηκαν ελεύθεροι και κατόπιν συγκρατήθηκαν, σηματοδοτώντας έτσι την έναρξη της εγκαθίδρυσης της βασιλείας του Δανιήλ δύο, η οποία παριστάνεται ως λίθος αποκομμένος από το όρος, που γεμίζει ολόκληρη τη γη.

«Αυτή η όραση δόθηκε το 1847, όταν υπήρχαν μόνον ελάχιστοι από τους αδελφούς των Αντβεντιστών που τηρούσαν το Σάββατο, και από αυτούς λίγοι μόνον υπέθεταν ότι η τήρησή του ήταν αρκετά σημαντική ώστε να χαράσσει διαχωριστική γραμμή μεταξύ του λαού του Θεού και των απίστων. Τώρα αρχίζει να φαίνεται η εκπλήρωση εκείνης της όρασης. “Η έναρξη εκείνου του καιρού θλίψεως”, που μνημονεύεται εδώ, δεν αναφέρεται στον χρόνο κατά τον οποίο οι πληγές θα αρχίσουν να εκχέονται, αλλά σε μια σύντομη περίοδο ακριβώς πριν εκχυθούν, ενώ ο Χριστός βρίσκεται στο αγιαστήριο. Κατά τον καιρό εκείνο, ενώ το έργο της σωτηρίας πλησιάζει στη λήξη του, θλίψη θα επέρχεται επί της γης, και τα έθνη θα οργίζονται, όμως θα συγκρατούνται ώστε να μη ματαιώσουν το έργο του τρίτου αγγέλου. Κατά τον καιρό εκείνο η “όψιμη βροχή”, ή αναζωογόνηση από την παρουσία του Κυρίου, θα έλθει, για να δώσει δύναμη στη δυνατή φωνή του τρίτου αγγέλου και να προετοιμάσει τους αγίους ώστε να σταθούν κατά την περίοδο όταν οι επτά τελευταίες πληγές θα εκχυθούν». Early Writings, 85.

Ο Χριστός εγκαθιδρύει την αιώνια βασιλεία Του κατά τον καιρό της όψιμης βροχής, και η βασιλεία Του περιλαμβάνει τη βασιλεία της χάριτος που εγκαθιδρύθηκε στον σταυρό, καθώς και τη βασιλεία της δόξας Του κατά τον νόμο της Κυριακής. Ο Σεδεκίας έως τη Βαβυλώνα (1η βασιλεία), έως τη Μηδοπερσία (2η βασιλεία), έως την Ελλάδα (3η βασιλεία) και έπειτα έως την ειδωλολατρική Ρώμη (4η βασιλεία) προσδιορίζει την ιστορία που οδηγεί στη βασιλεία της χάριτος. Η ιστορία αυτή προσδιορίζει μια παράλληλη ιστορική ακολουθία από την Παπική Ρώμη (πνευματική Βαβυλώνα, 5η βασιλεία), έως τις Ηνωμένες Πολιτείες (πνευματική Μηδοπερσία, 6η βασιλεία), έως τα Ηνωμένα Έθνη (πνευματική Ελλάδα, 7η βασιλεία) και έπειτα έως την τριπλή ένωση του δράκοντος, του θηρίου και του ψευδοπροφήτη, οι οποίοι μαζί συγκροτούν τη σύγχρονη Ρώμη (πνευματική Ρώμη, 8η βασιλεία, η οποία είναι εκ των επτά).

Ο θρίαμβος εκείνης της βασιλείας στο Δανιήλ 2 παριστάνεται από έναν βράχο, και οι πιστοί του Θεού είναι λίθοι στον ναό.

Και σεις επίσης, ως λίθοι ζώντες, οικοδομείσθε οίκος πνευματικός, ιεράτευμα άγιον, για να προσφέρετε πνευματικές θυσίες, ευπρόσδεκτες στον Θεό διά του Ιησού Χριστού. Α΄ Πέτρου 2:5.

Εκείνη η αιώνια βασιλεία θριαμβεύει επί των βασιλείων του κόσμου και πληροί ολόκληρο τον κόσμο. Στο τεσσαρακοστό κεφάλαιο του Ιεζεκιήλ έως το τέλος του βιβλίου του, η ίδια εκείνη βασιλεία παριστάνεται ως ναός, ο οποίος πληροί τον κόσμο με το ύδωρ της ζωής.

Θα συνεχίσουμε αυτά τα ζητήματα στο επόμενο άρθρο.